

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

E Ante A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

difficile aut impossibile significat:
 Dycolus pe. cor. difficilis malus ve/ siue perniciosus:
 et Δυσος et κελωμα iubeorita vt dycolus dicat cui
 difficulter iubet. Dycolia: difficultas.
 Dysenteria: dici potest intestinoꝝ eꝝpulceratio: et Δυσος qd
 malū denotat: et εἰς τὸν intestinū. Et latine Torini
 na/auctore Lelio dicitur. Vide i dictione Tormina.
 Dysuria et Strāguiria: difficultas yring dicit. Que vt
 Galen' iudicat ex vesice passionib' vniū suprimens.
 Qd qd sine calculis et inflāmatiōe nō pot accidere.
 Hoc Cato significat cū ait: Quibus egre lotiū it.
 Dysphylus penul. corre. quāsi malus amicus. Inue.
 Non est romano cuiq' locus hic vbi regnat priorboꝝ
 genes aliquis vel dysphylus.
 Dyspepsia: difficultis concoctio.
 Dyspnea: spirandi difficultas. Docet Hippocrates in
 Aphorismis in senectute strangurias/dyspneas/dy
 surias/cacelias esse frequentes. Δυσ οἰσ τ. μορῖο
 κακωσται πρὸς καίτηρον.

Et Ex prepositiōes
 sunt: que ꝛ sepant ꝛ cōponunt. Sepate
 inō tpales sūt: vt Ex illo cecubatus ho
 nos. Hō locales: vt Ex glo. Hō po
 nuntur pro a vel ab: vt Audiui e patre
 me. Hodo significat pro vel ad: vt
 Ex dignitate et vlti/et vilitate: hoc est pro dignitate
 vt ad dignitatem. E republica. p republica. Hodo
 fm: vt Ex Platonis sentētia: id est fm Platonis sen
 tentiā/siue p Platonis sententia. Hō in. Lice. E re
 nibus laborabat. i. morib' patiebatur in rentib'. Cō
 positę quando ꝛ pꝛuatiōnem indicant: vt Elinguis/
 eranguis. Quādoꝝ vehemētia vel perfectionem:
 vt E ludo/ exoro. Quādoꝝ extra: vt E dūco/ Exclu
 do. Eponitur autem E cū. n. b. vt E bido. D. vt Edu
 co. B. vt E gredior. J. vt E cūcio. L. vt E ludo. D. vt
 Emitto. H. vt E mitto. R. vt E rigo. T. vt E ueho.
 Eꝛ nō componitur cū B. vt E raudio. C. vt E rucro.
 E. vt E rēo. f. vt E rēcio. D. vt E rēleo. P. vt E rēpel
 lo. Q. vt E rēquiro. S. vt E rēquor. T. vt E rēredo. A.
 vt E rēuro. Verū quando post ex sequitur f. mutat e i
 f. vt E rēfundo. Cum hō sequitur f. abijciatur f. vt E rē
 quor ꝛ exico. In alijs integra manet.

E Ante A

Eantes nomen. pꝛiū historici Cicycenti: qui fuit etate q
 Pygmalion in oriente regnabat.
 Ear latine ver. A quo Earinus: vernus.
 Eatenus penul. corre. significat vsq' eo: vel ad eum
 modum. Cui respōdet Quatenus: vsq'quo. Hiero
 nymus. Quia et si in sanctis patribus et propbetis
 gratia fuisse creditur: nō tamen eatenus plena. Sue
 in Tyber. De pꝛimo eatenus incruentebat ne quid
 perperam fieret.

E Ante B

Ebenus vel Ebumum penul. corre. nomen grecum: et
 Arabicum dicitur: Lignum nigrum est/ solidum/
 pulchrum/ aptumqꝛ oꝝcularibus medicinis. Hęc ar
 bor nascitur in India: que celsa durefcit in lapidē: vni
 turqꝛ oꝝdore iucundo. Virgil. lib. ii. Geor. Sola In
 dia nigra fert ebenū. Verius amelin' ita scribit: εβ
 ρος ξυλον ισισωρ ισ χυλοναρα λυο μηροϋ
 ρυτικησ και λεπτομερουσ εσθιρα μεωσ
 οθεγκαι τα ταισ κοραισ επισ κοσουρα πεπι
 στευ ται ρυτικειρ ταισ τε αλλαισ οφθαλ μι
 καισ μιγρυσαι λανα μεσιν.
 Ebius et Ebia: a bria quod est vas vinarium. Est em

ebrius: qui nimio potu alienatus est mente. Cui' es
 trarium est sobrius: quasi sine ebrietate: qui in cibo ꝛ
 potu temperans est: ꝛ qui nō est actu ebrius. Qñ nō
 sobrius pro ebrio fuit. Bar. Et nō sobria verba
 subnotasti. Hinc Ebrietas: quam Cato dicebat nihil
 aliud esse q' insanā voluntaria. Interdū ebrius po
 nitur pro pleno et abundanti. Plau. Facite mihi ce
 na vt ebria sitid est abundā ꝛ opipare parata. Ebi
 osus: qui sepe fit ebrius. A quo ebriositas. Hui' con
 trariū est Sobriolus: sobrietatis affectator: q' vltus ē
 Lyprianus. Inter ebrium et ebriolum hoc interest.
 Hā potest qui ebrius est tum pꝛimū esse: nec habere
 hoc vitii: ꝛ qui ebriosus est sepe extra ebrietatē esse.
 Sic ebrietas ab ebriositate seūgū/ ꝛ alterā affectio
 nis sit alterum habitus.

Ebrio as. ebrium facio. Unde et inebrio: verba actiua.
 Hiero. lib. ii. Regū. Et inebriauit eū. Plau. in Aul.
 Hō ebriatus somno sanari solet. Aliqñ ebriari seu in
 ebriari sumit. p impleri/ seu qñ satiari: vt apud Apo
 stoli. Nolite inebriari vino in quo est luxuria.
 Ebiulo as. pe. cor. ebriū facio. Sunt tñ q' hęc aspirant
 ab hauriēdo potu illa deducentes.
 Ebron: mons Paletinorum: dauit longe a Baga Sy
 rie ciuitate.
 Ebur et ebor: vtroqꝛ modo dicitur pro elephāti dēte:
 quasi e barbo. i. elephāto. Hora. Quid tibi vis mu
 lier nigris dignissima barbis.
 Eburneus a. um. quod est ex eboꝛe: aut quod instar ebo
 ria album est: sit Eburnea facies. Quidius libro. iij.
 Heram. Impubescens genas/ et eburnes colla decus
 q'. Hęc. e. λεγομεν ἰπποϋ.
 Eburnus a. um. idē quod Eburneus. Tibu. Hęc pꝛiū
 veniens plectro modulatus eburno. Luc. li. ij. Legi
 timeqꝛ faces gradibuzqꝛ accliuus eburnis.
 Eboꝛeus a. um. ab Eboꝛ: fit: sicut a marmoꝛe. E.
 Eburneus hō ꝛ eburnus ab Ebur. Et significat qd ē
 ex solido eboꝛe. Quint. lib. vi. Cū in triūpho E pla
 ris eboꝛea opida essent trāsflata.
 Eboꝛatus ta. tum. quod extrinsecus ex eboꝛe ē. Quod
 et eburatum dicitur. Plaur' in Persia. Lecces ebu
 ratos auratos.

Ebudes: insule sunt qnqꝛ numero in oceano britānico
 angusto freto diuisę: cui' incole (vt scribit Solin') la
 cre solā et piscibus vitā agunt.
 Ebulū: herba est facies baccaꝛi sicut sambuci. Cō
 luntel. libro secūdo. Sed citra hoc experimentū mul
 ta sunt que et dulcē terrā ꝛ frumentis habile signifi
 cent: vt iūcius ꝛ calamus/ gramē ꝛ trifoliū/ ebulū/ ru
 bi/ pꝛuni siluestres/ ꝛ alia complura. Idē. Et rutilla
 ebuli creat vuida baccaꝛ. Legit ꝛ ebulus.
 Ebullo las. erpo/ crepo. Tractū a bulla q' estiuo tpe
 er aq' pluuia fingit in specie pile: ꝛ facile rūpit. Per
 sus. Et si ebullet parui h' clarū fumus.
 Eburones: populi gallię qui per /raudē multos ex Ly
 sari exercitu trucidarunt.
 Ebulus: insula q' cuniculos non habet. Pōpo. Ebulus
 ataliū q' nocēt adeo expers: vt ne ea quidē q' de agre
 stibus mita sunt generet/ aut inuecta sustineat.

E Ante L

Ecbatana numero plurali: penul. corre. metropolis
 est Bedia: vel vt quidā existimant: regionis magne
 nomen. Est et Ecbatana vibs in Syria: que Epipha
 nia quādoꝝ vocata fuit: ac per g. etiā scribi posse q'
 dam testātur Ecbatana.
 Ecbasis penul. cor. latine dici potest excurtus. Mā cō
 ponitur ab ε και βαλισ μα και αλλα εκτουβαι
 ραι: quod est egressus: vt Virg. li. ij. Geor. describēs
 tempestatē pꝛæcauendā a rusticiis.
 Ecce aduerbium demonstrandi: quod apud Virgiliū